บทคัดย่อปัญหาพิเศษ เสนอต่อโครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ ความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์

ทัศนคติของผู้ประกอบการต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

โคย นายคุสิต ใจบุญ พฤศจิกายน 2545

ประชานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์จงกล แสงอาสภวิริยะ

ภาควิชา/คณะ: ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และสหกรณ์การเกษตร คณะธุรกิจการเกษตร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการ ในเขตท้องที่ สำนักงานสรรพากรอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ตลอดจนศึกษาถึง ปัญหา ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการ โคยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการใช้แบบ สอบถาม จำนวน 345 ฉบับ ผลการศึกษามีดังนี้

กลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ในเขตอำเภอเมือง เชียงใหม่ส่วนใหญ่เป็นเพสหญิง กิดเป็นร้อยละ 65.2 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี กิดเป็น ร้อยละ 63.5 มีคำแหน่งสมุห์บัญชีหรือพนักงาน กิดเป็นร้อยละ 67.8 ประเภทของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นนิติบุคกล กิดเป็นร้อยละ 60.6 ประเภทของกิจการส่วนใหญ่ขายปลีกหรือขายส่ง กิด เป็นร้อยละ 49.9 ระยะเวลาที่เข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% มาแล้ว 3 ปี ขึ้นไป กิดเป็นร้อยละ 67.5

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มโดยภาพรวมในระดับมาก ในด้าน อื่น ๆ รองลงมาลือด้านหลักการและประโยชน์ของภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนด้านกฎหมายและระเบียบมี ทัศนคติโดยภาพรวมในระดับบ่านกลาง ทัศนุคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มด้านหลักการและประโยชน์ของ ภาษีมูลค่าเพิ่ม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากกับภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอน ง่ายต่อการคำนวณภาษีเพราะเป็นอัตราเดียว รองลงมาลือภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ผู้ประกอบการจัดทำ

บัญชีและเอกสารที่ถูกต้องสมบูรณ์ ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน ภาษีมูลค่าเพิ่มเอื้ออำนวยต่อการส่งออก การนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทนภาษีการค้าเหมาะสมแล้ว และภาษีมูลค่าเพิ่มมีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี ส่วน ทัสนคติภาษีมูลค่าเพิ่มค้านกฎหมายและระเบียบ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากกับให้ผู้ ประกอบการที่มีรายรับเกิน 1,200,000 บาทต่อปี ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% โดยนำภาษีขายหักภาษี ซื้อ รองลงมาคือให้ผู้ประกอบการที่มีรายรับไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่า เพิ่ม ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ และอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มในปัจจุบัน 7% เหมาะสมแล้ว ส่วนทัสนคติภาษีมูลค่าเพิ่มด้านอื่น ๆ ต่อ ภาษีมูลค่าเพิ่ม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดในกรณีที่มีการแก้ไขกฎระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มโดยเห็นว่าควรแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบโดยเร็ว

ผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มด้าน หลักการและประโยชน์ ด้านกฎหมายและระเบียบ และในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันตามกลุ่มธุรกิจ

The study aimed at investigating the attitudes of entrepreneurs in Amphur Muang Revenue office in Chiang Mai Province towards the Value Added Taxation. It also aimed at investigating the problems regarding the enterprises' VAT payment. The data were collected through questionnaires assigned to those sample 3 enterprises that already made 7% VAT registration in the Muang Chiang Mai District, Chiang Mai Province. The number of 345 questionnaires was returned; the results were as followed:

Most of the samples, 65.2% were female. Among these females, 63.5% earned bachelor's degrees. The number of 67.8% of them worked as chief accountants or clerks while 60.6 of those enterprises were legal persons. Some of them, 49.9% conducted wholesale or retail businesses. Most of them, 67.5% had made 7% VAT registration more than 3 years.

Most of the samples showed their attitudes towards the VAT at positive level while their attitudes towards the principles and benefits derived from VAT were quoted fair level. As for those rules and regulations in general were quoted at fair level. They also quoted their attitudes towards the VAT system as precise and applicable when making calculation since it

consists of a single rate. They also agreed that the VAT helped them prepare complete and correct bookkeeping and documents. They also agreed that the VAT system was efficient and caused no repeated taxation, assisted the exporting practices, replaced the trading taxation well and fulfilled the tax loops. As for their attitudes towards the rules and regulations, they quoted them at positive level over those who earned over 1,200,000 baht per annum and had to pay 7% VAT; the amount of selling tax had to be subtracted by the buying tax. They also agreed that those who ed less than 1,200,000 baht per annum had to be discharged with the VAT. The enterprises had to make registration at local district office where the enterprises were located. The 7% VAT was appropriate. For their attitudes towards other aspects of VAT, they quoted at hishest level over those cases regarding the regulation amending to be notified to the enterprises immediately.

The enterprises, in Muang Chiang Mai District showed their common attitudes over the principles and benefits, rules and regulations and other aspects of VAT as far as the business groups were concerned.